

[Korsgaard.]

er meget glad for, at der i Folketinget blev indsat en Bestemmelse om, at der skal forhandles med de kommunale Myndigheder. Men bortset fra denne Forhandling skal der finde en Forhandling Sted med Socialministeren og Ministeren for offentlige Arbejder om disse Ting. Om denne Forhandling kommer i Stand paa den Maade, at det er Justitsministeren, der gaar til Ministeren for offentlige Arbejder, eller omvendt, ja, det kan jeg egentlig ikke se betyder saa forfærdelig meget. Jeg er klar over, at det i mange Tilfælde bliver Politiet, der gør Justitsministeriet opmærksom paa, at der er noget, som skal rettes, men da jeg forudsætter, at der er et udmærket Samarbejde mellem de to Ministerier og mellem de to Ministre, synes jeg ikke, der kan være noget som helst i Vejen for, at Justitsministeren gør sin Indflydelse gældende over for Kollegerne og faar Kollegerne til at tage fat. Og naar man er kommet saa langt, at det efter Forhandling mellem de Herrer Ministre er besluttet, at der skal ske noget, forhandler man altsaa med de kommunale Myndigheder, og saa kan man vel i de fleste Tilfælde faa det, der er Tale om, vedtaget. Hvis det ikke bliver vedtaget, er der kun dette tilbage — og det er dér, jeg synes Forskellen ligger —, at saa skal der et Diktat til, og saa skal en af de Herrer Ministre sørge for, at Diktatet bliver efterfulgt. Og dér vil jeg helst have, at det er Ministeren for offentlige Arbejder, som kommer til at sætte det i Scene. Den Kasse, jeg talte om før, hvori Motorpengene indgaar, er jo en Kasse, som han paa andre Maader har Lejlighed til at bruge Penge af, og det var jo bedst, om disse Penge kunde komme til at række langt. Jeg synes, at det var ønskeligt, at der kunde blive Penge til at faa mange Kilometer af de nuværende Veje gjort i Stand. Det er i allerhøjeste Grad tiltrængt; de er efter min Mening ikke nær saa gode, som Venstres Ordfører gav Udtryk for.

Jeg vil gerne fastslaa, at jo flere Faktorer der kommer til at stikke Haanden i Kassen, des mere er man udsat for, at der gaar Svind i Pengene, og dette vilde jeg gerne have, at man i nogen Grad modvirkede ved, at det blev Ministeren for offentlige Arbejder, som kom til at administrere Loven. Jeg haaber derfor, at det i Udvalget skal lykkes mig ikke alene at gøre den højtærede Justitsminister indforstaaet med min Tankegang, men ogsaa at faa ham over paa min Side og faa Udvalgets Flertal til at følge mig.

Justitsministeren (Steincke): Haabet beskæmmer jo ingen. Det ærede Medlem faar altsaa et kortere Tidsrum til endnu at haabe. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Korsgaard) i, at Logik kan ses fra to Sider. Saa maa den ene i hvert Fald være ulogisk. Logik kan efter min Mening kun være Logik og kan kun ses paa een Maade.

Om den omtalte Forhandling finder Sted paa den Maade, at det er Justitsministeriet, der henvender sig til de andre Ministerier, eller et af de andre Ministerier, der henvender sig til Justitsministeriet, kan i og for sig være ligegyldigt; deri er jeg enig med det ærede Medlem. Det afgørende er, at det rigtige sker. Men det, der gør dette til en justitsministeriel Lov, er ikke alene, at det drejer sig om Færdsels-spørgsmaal, men ogsaa dette, at naar der i givet Fald skal være en Bemyndigelse til at overvinde en forhaabentlig kun tænkt Modstand, maa denne Bemyndigelse ligge hos den Minister, under hvem disse Sager hører, nemlig Justitsministeren. Det betyder ikke, at man ikke i Praksis muligvis vil faa den Ordning, som det ærede Medlem tilstræber, men det betyder, at man rent formelt og logisk har Sagerne saadan i Orden, som de skal være.

Maa jeg derfor slutte med at sige, at jeg tror ikke, Udvalgsbehandlingen paa dette Punkt faar nogen afgørende Betydning, men jeg vil dog gerne have, at Udvalget skal naa til Klarhed over, at dette Lovforslags Fremsettelse ikke er begrundet i noget som helst Ønske om at stikke Haanden i nogen Kasse, der ikke vedrører Justitsministeriet. Det var en meget kedelig og ubehagelig Udtalelse, det ærede Medlem sluttede med i saa Henseende.

Korsgaard: Det var nu ikke min Tanke, at Udtalelsen i og for sig skulde være ubehagelig. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Minister, at jeg mener ikke, jeg har sagt, at Logik kan ses fra to Sider; jeg tror, jeg sagde, at en Sag kan ses fra to Sider. Det er efter min Mening ikke helt det samme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.